

Bruxelles, den 7.10.2024
COM(2024) 440 final

2024/0242 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på møderne for deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter med hensyn til kravene til kontant udbetaling og til maksimal offentlig støtte

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne for deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet") med hensyn til nedsættelsen af minimumsudbetalingen og forhøjelsen af den maksimale offentlige støtte i arrangementets artikel 11.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter

Arrangementet er en "gentlemanaftale" mellem Unionen, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, Australien, New Zealand, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige ("deltagerne"), som har til formål at fastlægge en ramme for en ordnet anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter. I praksis vil det sige, at der skabes lige vilkår blandt deltagerne (hvorved konkurrencen er baseret på de eksporterede varers og tjenesteydelsers pris og kvalitet og ikke på de finansielle betingelser, der stilles), samtidig med at der ydes en indsats for at fjerne subsidier og handelsforvridninger i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter. Arrangementet, der trådte i kraft i april 1978, er af ubegrænset varighed, og er, selv om OECD's sekretariat yder støtte til dets gennemførelse, ikke et OECD-dokument¹.

Arrangementet ajourføres regelmæssigt for at tage hensyn til udviklinger på finansmarkedet og inden for politikområder, der berører ydelsen af offentligt støttede eksportkreditter. Arrangementet er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 og er dermed gjort juridisk bindende i Unionen². Revisioner af vilkår og betingelser i arrangementet indarbejdes i EU-retten ved delegerede retsakter i henhold til nævnte forordnings artikel 2.

2.2. Deltagerne i arrangementet og beslutningstagning

Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen på møderne for deltagerne samt i de skriftlige beslutningsprocedurer for deltagerne. Beslutninger om alle ændringer af arrangementet træffes ved konsensus (mellem alle deltagerne).

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af deltagerne

Siden november 2021 har der været midlertidige undtagelser fra artikel 11, litra a) og c), i arrangementet for så vidt angår minimumsudbetalingen og den maksimale offentlige støtte. Disse er blevet indført via arrangementets procedure med fælles holdning. En fælles holdning er et instrument under arrangementet, der giver deltagerne mulighed for undtagelsesvis at afvige fra arrangementets bestemmelser. Procedurene for at nå til enighed om en fælles holdning er fastsat i arrangementets artikel 54-59.

Den fleksibilitet, der er baseret på procedurene for fælles holdninger, og som siden november 2021 har gjort det muligt for deltagerne at sænke minimumsudbetalingen fra 15 % af eksportkontraktværdien til 5 % for bestemte lavindkomstlande, blev oprindeligt foreslået af EU og var forbundet med covid-19-sundhedskrisen, men er blevet forlænget efter forslag fra Det Forenede Kongerige. Flexibiliteten ophører den 13. december 2024. Da det er hensigten,

¹ Som defineret i OECD-konventionens artikel 5.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

at proceduren for fælles holdninger skal anvendes i ekstraordinære krisesituationer, har EU gjort det klart, at det vil modsætte sig og blokere enhver yderligere forlængelse af den midlertidige fleksibilitet.

Der finder derfor drøftelser sted mellem deltagerne om en eventuel permanent ændring af kravene til minimumsudbetaling og til maksimal offentlig støtte i arrangementet. Dette spørgsmål blev drøftet på deltagermøderne i marts 2024 og juni 2024, og der forventes et resultat på mødet i november 2024 i betragtning af, at den fælles holdning udløber den 13. december 2024. Denne permanente ændring kan løse de underliggende problemer, der ligger til grund for nogle deltagers ønske om fleksibilitet på dette område, og vil sandsynligvis tage form af en ændring af arrangementets artikel 11. Den påtænkte retsakt vil således sigte mod at indføre en generel, mere fleksibel regel om disse krav end den, der i øjeblikket er fastsat i teksten til arrangementet.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den foreslåede EU-holdning vil være at støtte en ændring i teksten til arrangementet vedrørende reglerne for kontant udbetaling (og reglerne for maksimal offentlig støtte). Flexibiliteten vil være med til at sikre projekter i et konkurrencedygtigt finansielt landskab. Den vil være begrænset til bestemte lande og til projektransaktioner med offentlige indkøbere, og yderligere passende beskyttelsesværn til at fokusere ændringerne på behov bør overvejes under forhandlingerne. Denne øremærkede tilgang vil forhindre markedsfordrejninger.

Ændringerne vil også omfatte "grønne" projekter, der er fastlagt i en specifik sektorforståelse (sektoraftale om eksportkreditter til klimaændringer), og vil fokusere på sociale og transformerende projekter med udviklingseffekt. Ændringerne vil også forbedre de europæiske eksportørers konkurrenceevne i forhold til lande uden for OECD og gøre det muligt at udfylde huller i finansieringen. Endelig vil fleksibiliteten bidrage til realiseringen af vigtige infrastrukturprojekter, navnlig i Afrika syd for Sahara, med en udviklingseffekt.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om *"fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen"*.

Begrebet *"retsakter, der har retsvirkninger"* omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som *"vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"*³.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakt vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16.

³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF. Ifølge denne forordnings artikel 1 "*[finder de retningslinjer, som er indeholdt i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet"), anvendelse i Unionen. Teksten til arrangementet er knyttet som bilag til denne forordning.*" Ligeledes relevant er artikel 2 i denne forordning, hvori det hedder, at: "*[K]ommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3 vedrørende ændring af bilag II som følge af ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed*". Dette omfatter ændringer af bilagene til arrangementet.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF. Anvendelsen af artikel 218, stk. 9, til vedtagelse af disse ændringer er også begrundet i, at ændringerne af arrangementet vedtages i et specifikt organ, der er oprettet inden for rammerne af OECD.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører eksportkreditter, som hører under den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af deltagerne i arrangementet, vil ændre arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, som udgør bilag II til forordning (EU) nr. 1233/2011, bør den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende efter godkendelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på møderne for deltagerne i OECD-arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter med hensyn til kravene til kontant udbetaling og til maksimal offentlig støtte

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Retningslinjerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet") er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 og dermed gjort juridisk bindende i Unionen⁴.
- (2) Den påtænkte afgørelse om en ændring af arrangementets artikel 11, der øger fleksibiliteten med hensyn til kravene til minimumsudbetaling og til maksimal offentlig støtte i arrangementet, er også i overensstemmelse med dagsordenen for moderniseringen af arrangementet, som trådte i kraft den 15. juli 2023, og som forbedrer de europæiske eksportørers konkurrenceevne over for lande uden for OECD.
- (3) Flexibiliteten vil bidrage til at finansiere projekter i et konkurrencedygtigt finansielt landskab, samtidig med at den udformes på en øremærket måde for at udfylde specifikke finansielle huller og undgå markedsfordrejninger.
- (4) Flexibiliteten vil også omfatte "grønne" projekter, der er fastlagt i en specifik sektorforståelse (sektoraftale om eksportkreditter til klimaændringer), og vil fokusere på sociale og transformerende projekter med udviklingseffekt.
- (5) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne vedrørende kravene til kontant udbetaling og til maksimal offentlig støtte, bør fastlægges, da den påtænkte beslutning truffet af deltagerne i arrangementet vil være bindende for Unionen i medfør af artikel 2 i forordning (EU) nr. 1233/2011 og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten —

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, er at støtte beslutningen blandt deltagerne i arrangementet vedrørende kravene til minimumsudbetaling og til maksimal offentlig støtte i arrangementet og andre relaterede artikler i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*